

Prikaatin komentajien terveiset

Päätettyäni nelivuotisen sotilasasiamieskauteni Oslossa kesällä 1988 minulle suotiin mieluisa mahdollisuus toimia Karjalan jääkäripataljoonan komentajana ja muuttaa perheineni kontiorantaan. Toimintaolosuhteiden muutos oli melkoinen, kun suurlähetystömme diplomaattitilaisuudet vaihtuivat kohdaltani Pohjois-Karjalan havumetsien sävyttämään koulutus- ja harjoitustoimintaan. Ympäristön muutos oli valtaisa myös muille perheenjäsenilleni, joilla jälleen oli edessä uusien ystävyysuhteiden ja kontaktien luominen heille täysin uudessa maakunnassa omine erityispiirteineen. Siitäkin he suoriutuivat mielestäni kunniaakkaasti, josta on yhä osoituksena monet säilyneet läheiset ihmissuhteet. Omaa sopeutumistani karjalan jääkärien toimintaan uskon helpottaneen taannoiset kaksi toimintajaksoani Hämeen jääkäripataljoonassa sekä kouluttajana että komppanian päällikkönä. Varsin vaativaksi, mutta samalla antoisaksi kokemastani työajaksosta haluan tuoda esiin muutamia seikkoja. Jo komentajakauteni alkuaikana tuotiin esiin suunnitelma ja aikanaan päätös Pohjois-Karjalan patteriston toiminnan lopettamisesta itsenäisenä joukko-osastona. On selvää, että tilanne oli etenkin Ylämyllyn henkilökunnalle äärimmäisen vaikea johtaessaan useiden työpaikkojen lopettamiseen tai työskentelypaikkakunnan vaihtumiseen. Vaikka osa perustetusta Pohjois-Karjalan prikaatista sijoittuikin edelleen

Ylämyllylle, oli uusi kahden paikkakunnan toimintaolosuhde osittain hyvin hankala. uuden yhtymän toiminta vaati koko henkilökunnalta runsaasti ennakkoluulottomuutta, päätösrohkeutta sekä ennen kaikkea mittavaa lisätyöpanosta. Haluankin vielä kerran kiittää jokaista muutostöihin osallistunutta asiallisesta toiminnasta monitahoisessa prikaatin luomisvaiheessa. Erityiskiitoksen haluan antaa prikaatin ensimmäiselle esikuntapäällikölle, evl Hannu Koskiselle muutostyöorganisaatioineen, joiden huolellisen suunnittelutyön ansiosta tuloksetas toiminta käynnistyi ripeästi.

Karjalan jääkäripataljoonan koulutustulokset ja sotilasurheilusaavutukset ovat aina olleet erittäin korkeatasoisia. Voittihan KARJP:n partio muun muassa vuonna 1990 Puolustusvoimien hiihtomestaruuskilpailujen ”kuninkuuslajin” - partiohiihdon. Tämä muutostyön ollessa kiireimmillään. Ja jatkoa seurasi. Prikaatin heitinmiehet olivat voitokkaita jo saman kesän valtakunnallisilla kranaatinheitinleireillä.

Osuutensa tähän toi varmasti kiistatoman ammattitaidon ohella se perinteinen Pohjois-Karjalan maanpuolustustahto, jota motivoituneet henkilökunta ja varusmiehet ovat olleet vuorollaan toteuttamassa. Tämä jos mikä on osoi-

tus tuloksetasasta toiminnasta hyvässä yhteistyöhengessä. Komentajakaudeltani jäivät myös pysyvästi mieleen jo edesmenneen jalkaväenkenraali Adolf Ehrnroothin useat käynnit joukosamme.

Näissä yhteyksissä hän toi jatkuvasti esiin luottamuksensa kansalaistemme ja erityisesti nuorisomme maanpuolustustahtoon. Hänen ajatuksiinsa on edelleen helppo yhtyä. Vaikka kontiorannan koulutustoiminta kohdakkoin päättyy, on meillä kaikilla suomalaisilla oikeus odottaa ja uskoa valtionjohtomme huolehtivan maanpuolustuksemme yhä vaativammista tarpeista. Se ei suinkaan ole nykyisessä taloustilanteessa helppoa ja ongelmatonta. Se on kuitenkin tämän päivän kuohuvassa maailmassa välttämätöntä.

Ilkka Hollo
Komentajana 1988-1990

